

## Arrest

**nr. 190 421 van 4 augustus 2017**  
**in de zaak RvV X / IV**

**In zake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat X

**tegen:**

**de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 april 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 maart 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X loco advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

#### **1. Over de gegevens van de zaak**

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 31 juli 2016 België binnenkwam, diende op 2 augustus 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 9 maart 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekend schrijven van 9 maart 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 02/08/2016*

*Overdracht CGVS: 11/08/2016*

*U werd gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 12 december 2016 van 14u00 tot 17u52, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester X loco meester X, was van 14u06 tot 17u52 aanwezig bij het gehoor. U werd een tweede maal gehoord op het CGVS op 19 januari 2017 van 14u08 tot 17u10, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is.*

#### *A. Feitenrelaas*

*U verklaarde over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Hawiye (> Sheikhaal > Loboge). U bent geboren op 1 maart 1995 in Haramka, waar u uw hele leven woonde. U huwde op 3 september 2015 met de assistent van uw vader in de Koranschool.*

*In maart 2016 reist uw echtgenoot twee maal naar Mogadishu. Al Shabaab spreekt hem hier meerdere malen op aan en zegt dat hij een spion is. In april 2016 vlucht uw echtgenoot weg uit Haramka.*

*In mei 2016 maakt Al Shabaab aan uw vader kenbaar dat ze u willen uithuwelijken aan één van hun leden. Uw vader vertelt aan Al Shabaab dat u al gehuwd bent, waarop Al Shabaab beweert dat uw echtgenoot een spion is. Uw vader krijgt een week bedenktijd, waarna Al Shabaab opnieuw bij uw vader komt. Uw vader stemt nog steeds niet toe in het huwelijk.*

*U wordt naar uw tante in Mogadishu gebracht, waar u meerdere malen gebeld wordt door Al Shabaab, zij bedreigen u met de dood. Ook uw tante wordt door Al Shabaab gebeld en bedreigd.*

*Op 22 juni 2016 verlaat u Somalië. U reist via Kenia en een onbekend land naar België, waar u op 2 augustus 2016 asiel aanvraagt.*

*In het kader van uw asielaanvraag legde u geen documenten neer.*

#### *B. Motivering*

*Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.*

*Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot, onder meer, uw identiteit, uw familiale situatie en de problemen die u in uw land van herkomst heeft ondervonden. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.*

*Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door de tegenstrijdigheden die vastgesteld werden tussen uw verklaringen. Vooreerst wordt opgemerkt dat u uw huwelijk, alvast zoals u het voorstelt tijdens uw asielaanvraag, en de problemen van uw echtgenoot met Al Shabaab niet aannemelijk gemaakt heeft.*

*U verklaart aanvankelijk gehuwd te zijn in 2015, maar u kan zich de maand niet meer herinneren (gehoorverslag CGVS 1, p. 17). Later tijdens het gehoor u geconfronteerd met het gegeven dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) wel de maand wist waarin u gehuwd was (gehoorverslag CGVS 1, p. 21), verklaart u te denken dat u toen gezegd heeft dat u in de 9e maand gehuwd bent. Gevraagd hoe het huwelijk officieel gemaakt werd, verklaart u dat alleen dichte familie ingelicht werd, maar anderen niet (gehoorverslag CGVS, p. 17), toch verklaart u even later dat uw verre ooms ook aanwezig waren. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS u nogmaals gevraagd wie bij uw huwelijk aanwezig was, verklaart u dat enkel uw vader en moeder aanwezig waren. Gevraagd of er van uw eigen familie anderen aanwezig waren, bv. ooms (gehoorverslag CGVS 2, p. 4) verklaart u echter dat er van de rest van de familie niemand aanwezig was. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw huwelijk, waardoor u uw huwelijk niet aannemelijk maakt.*

*U verklaart dat uw echtgenoot verschillende keren door Al Shabaab aangesproken werd (gehoorverslag CGVS 1, p. 21), waarbij u verklaart dat ze een keer thuis kwamen, een keer in de moskee en een keer in de Koranschool. Tijdens het tweede gehoor gevraagd of uw echtgenoot enkel in de moskee aangesproken werd door Al Shabaab, verklaart u dat ze hem twee keer in de moskee aangesproken hebben (gehoorverslag CGVS 2, p. 16). U legt tegenstrijdige verklaringen af over het aantal keren en de plaatsen dat Al Shabaab uw echtgenoot aansprak.*

*Gevraagd wanneer u uw echtgenoot de laatste keer gezien heeft, verklaart u aanvankelijk dat u hem de laatste keer zag toen hij het dorp verliet in de 4e maand (gehoorverslag CGVS 1, p. 18). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat u uw echtgenoot de laatste keer gezien heeft in de 3e maand (gehoorverslag CGVS 2, p. 4-5 + p. 15). Daarenboven verklaarde u voor de DVZ reeds op 8 augustus 2016 dat uw echtgenoot ongeveer een jaar spoorloos was (verklaring DVZ, 15a). U legt tegenstrijdige verklaringen af over het vertrek van uw echtgenoot uit Haramka.*

*Gevraagd of u niet met uw echtgenoot mee kon gaan, verklaart u dat dat niet mogelijk was in uw situatie (gehoorverslag CGVS 2, p. 17), u hielp immers uw moeder en kon haar niet verlaten en u ging naar de Koranschool. Gevraagd of het niet belangrijker was dat u met uw echtgenoot meeging als u weet dat u dan veilig zal zijn, verklaart u dat het ook voor uw echtgenoot niet mogelijk was omdat hij geen financiële middelen had. Tijdens het eerste gehoor reeds gevraagd of u niet met uw echtgenoot kon meegaan, verklaart u bij uw vader en moeder gebleven te zijn omdat u bang was dat zij aangevallen konden worden (gehoorverslag CGVS 1, p. 22), waarbij men zich ook de vraag kan stellen hoe u dan vermoedde dat uw aanwezigheid hier verandering in kon brengen. Dit is ook nog opmerkelijk aangezien u even later Haramka toch nog zelf verlaten heeft. U legt inconsistente verklaringen af over de reden waarom u niet samen met uw echtgenoot Haramka kon verlaten.*

*Daarenboven verklaart u geprobeerd te hebben om uw echtgenoot terug te vinden, maar dat u niet weet hoe dat te doen omdat u zijn telefoonnummer niet heeft (gehoorverslag CGVS 1, p. 18). Het is merkwaardig dat u het telefoonnummer van uw echtgenoot niet heeft, te meer daar u verklaart wel een telefoon gehad te hebben in Haramka (gehoorverslag CGVS 1, p. 29). Het is opmerkelijk dat u, die het voorstelt alsof u niet veel uit uw dorp kwam, zelfs het telefoonnummer van uw beweerde echtgenoot niet heeft, zeker gezien u toch verklaart dat hij Haramka meerdere malen verlaten heeft (gehoorverslag CGVS 1, p. 20), op welk moment u hem toch had kunnen inlichten over het feit dat Al Shabaab uw vader reeds aansprak in de Koranschool over de activiteiten van uw echtgenoot (gehoorverslag CGVS 2, p. 16), een gebeurtenis die u tijdens het eerste gehoor nergens vermeldt. Daarenboven kan verwacht worden dat u eveneens de ouders van uw echtgenoot – die familie van u is (gehoorverslag CGVS 2, p. 4) – raad kan vragen. Dat u geen idee heeft hoe u uw echtgenoot zou kunnen contacteren, tast de doorleefdheid van uw verhaal grondig aan.*

*Gezien het geheel aan bovenstaande verklaringen, kan geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u heeft omdat uw echtgenoot problemen zou gehad hebben met Al Shabaab.*

*U heeft eveneens niet aannemelijk kunnen maken dat u zelf een gegronde vrees heeft t.o.v. Al Shabaab omdat u gedwongen werd tot een huwelijk.*

*U verklaart tijdens het eerste gehoor voor het CGVS dat Al Shabaab uw hand gevraagd heeft in de 5e maand 2016 (gehoorverslag CGVS 1, p. 22), op welk moment uw vader aan Al Shabaab te kennen geeft dat u reeds gehuwd bent. Tijdens het tweede gehoor verklaart u dat Al Shabaab al in de 4e maand 2016 uw hand kwam vragen en vernam dat u al gehuwd bent (gehoorverslag CGVS 2, p. 18). U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer Al Shabaab uw hand kwam vragen aan uw vader.*

*Er dient opgemerkt te worden dat u enkel weet heeft over twee bezoeken van Al Shabaab aan uw vader (gehoorverslag CGVS 2, p. 18), beide malen m.b.t. uw uithuwelijking aan iemand van Al Shabaab. Tijdens het eerste gehoor verklaarde u ook dat Al Shabaab tweemaal naar uw vader kwam, maar verklaarde u echter dat Al Shabaab gedurende hun tweede bezoek een bijdrage vroeg aan uw vader (gehoorverslag CGVS 1, p. 23), wat u zelf slechts één maal wist gebeuren. Het komt bevreemdend over dat uw vader slechts één maal gevraagd werd een bijdrage te leveren aan Al Shabaab en dat u dit tijdens het tweede gehoor zelfs niet meer vermeldt. Bovendien is het niet aannemelijk dat u de ene keer aanhaalt dat Al Shabaab tweemaal bij uw vader langskwam om uw hand te vragen en de andere keer slechts weet heeft van één keer.*

*U verklaart dat u tijdens uw verblijf in Mogadishu door Al Shabaab telefonisch met de dood bedreigd werd (gehoorverslag CGVS 1, p. 20). Tijdens het eerste gehoor verklaart u voor het CGVS dat u in Haramka en Mogadishu telkens hetzelfde telefoonnummer gebruikte (gehoorverslag CGVS 1, p. 29). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u echter twee verschillende nummers gebruikt te hebben (gehoorverslag CGVS 2, p. 21). U legt tegenstrijdige verklaringen af over het telefoonnummer waarop Al Shabaab u contacteerde tijdens uw verblijf in Mogadishu.*

*Voor het CGVS verklaart u immers dat u Mogadishu verlaten heeft op 22 juli 2016 (gehoorverslag CGVS 1, p. 30), terwijl u voor de DVZ eerder verklaarde Somalië verlaten te hebben op 22 juni 2016 (verklaring DVZ, p. 10). U verklaart eveneens voor het CGVS dat uw tante 9.000 dollar betaalde voor uw reis naar België (gehoorverslag CGVS 1, p. 30). Voor de DVZ verklaarde u echter dat zij 8.000 dollar betaalde (verklaring DVZ, 30). U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw vertrek uit Mogadishu.*

*Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen m.b.t. uw problemen met Al Shabaab niet geloofwaardig zijn. Aangezien dit voor u de aanleiding was voor het verlaten van uw land, kan dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw beweerde vervolging in Somalië.*

*U legt bovendien geen documenten neer ter staving van uw identiteit, reisweg of asielrelaas.*

*Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.*

*Na een analyse van alle elementen is de commissaris-generaal van mening dat het concept van intern vluchtalternatief op u moet worden toegepast, in overeenstemming met artikel 48/5, lid 3 van de wet van 15 december 1980.*

*Uit uw verklaringen en de objectieve informatie die bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat u zich zou kunnen vestigen in Mogadishu.*

*Bijgevolg is de commissaris-generaal van mening, op basis van de analyse van deze informatie, dat u eerst en vooral in staat bent om de reis naar Mogadishu te ondernemen, Mogadishu te betreden en zich daar zonder enig probleem te vestigen. U bent immers naar Mogadishu gegaan na uw vertrek uit Haramka (gehoorverslag CGVS 1, p. 11 + 20 + 28), van waar u Somalië verlaten heeft.*

*Er dient in deze ook te worden opgemerkt dat geen geloof gehecht kan worden aan het profiel dat u van zichzelf schetst, met name van ongeletterde, alleenstaande vrouw die amper haar huis in Somalië verliet. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u volop gebruik maakt van de windrichtingen om dorpen in uw omgeving te plaatsen (gehoorverslag CGVS 1, p. 5), wat toch een abstract denkvermogen veronderstelt. U verklaart eveneens dat de oceaan in het oosten van uw dorp is, dat u er nooit geweest bent, maar dat op school geleerd heeft (gehoorverslag CGVS 1, p. 5). Gevraagd om uw dorp te beschrijven, verwijst u nogmaals naar de windrichtingen om de verschillende buurten aan te duiden (gehoorverslag CGVS 1, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u steden rondom uw dorp eveneens slechts aan de hand van de windrichtingen kan situeren (gehoorverslag CGVS 2, p. 8). Daarenboven is het opmerkelijk dat een ongeletterde vrouw steden in de zeer wijde omgeving van haar dorp kan situeren, plaatsen die zij volgens haar eigen verklaringen zelf nooit bezocht heeft. Eveneens opmerkelijk is dat u verklaart pas in 2015 naar school te gaan (gehoorverslag CGVS 2, p. 25), maar dat uw scholing blijkbaar belangrijker is dan samen met uw echtgenoot het dorp te verlaten (gehoorverslag CGVS 2, 17).*

*De commissaris-generaal is eveneens van mening dat u geen enkele vrees voor vervolging zou ondervinden in de overwogen hervestigingszone. Het is immers zo dat uw verklaringen m.b.t. de door u geleden vervolging reeds weerlegd werden en bijgevolg ook de bedreigingen die u en uw tante in Mogadishu zouden ontvangen hebben als gevolg van deze ongeloofwaardige vervolging.*

*Tot slot is de commissaris-generaal van mening, na het onderzoeken van de algemene levensomstandigheden in de overwogen hervestigingszone, dat het geenszins onredelijk is om te*

verwachten dat u daar zou leven. Het is namelijk zo dat u een familiaal netwerk in Mogadishu heeft, uw tante, oom en grootmoeder langs vaderskant wonen immers in Mogadishu (gehoorverslag CGVS 1, p. 11). U verklaart eveneens dat uw tante op de Bakaramarkt handelaar is. Aangezien u, met de hulp van uw tante, de som van 8.000 (verklaring DVZ, 30) à 9.000 dollar (gehoorverslag CGVS 1, p. 30) wist te verzamelen om uw reis naar België te bekostigen, zijn er naar onze mening voldoende financiële middelen ter beschikking opdat u zich in Mogadishu kunt vestigen. U verklaart eveneens dat uw tante u zei in Mogadishu te blijven (gehoorverslag CGVS 1, p. 20), waaruit blijkt dat uw tante u wou opvangen.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 6 september 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, en op overheidsgebouwen of –instellingen. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel, clanoudsten en

soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen is het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, waaronder incidenten tussen verschillende veiligheidsdiensten en een toenemend aantal mortieraanvallen, onder meer op het presidentieel paleis en het door AMISOM beschermde gebied van de internationale luchthaven van Mogadishu.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinestations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

### 2.1.1. Verzoekster licht toe als volgt:

#### *"II. 1. Enig middel*

*Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen<sup>1</sup>, B.S. 31 december 1980.*

*Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.*

*Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.*

*II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.*

*De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.*

*De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.*

*De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.*

*II.1.2. De verwerende partij stelt in hoofdzaak geen geloof te hechten aan de problemen van verzoekende partij.*

*Zij stelt allereerst geen geloof te hechten aan het huwelijk van verzoekende partij en de problemen die haar man had met Al Shabab:*

*[citaat bestreden beslissing]*

*Op het huwelijk van verzoekende partij waren enkel familieleden aanwezig, zoals haar ouders en haar ooms. Zij verklaarde tijdens beide gehoren dat dichte familieleden aanwezig waren. Verwerende partij heeft duidelijk een andere interpretatie van 'dichte familie'. Zo verklaarde verzoekende partij het volgende tijdens het eerste gehoor: p. 17 CGVS I*

*[citaat CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 17]*

*Tijdens het tweede gehoor verklaarde verzoekende partij het volgende: p. 3 en 4 CGVS II*

*[citaat CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 3-4]*

*Er is hier dus duidelijk een misverstand ontstaan tijdens het tweede gehoor. Wanneer verzoekende partij gevraagd werd of enkel haar vader aanwezig was tijdens het huwelijk zei zij 'ja, het hele gezin, vader, moeder'. Verzoekende partij geeft duidelijk aan dat het hele gezin aanwezig was (zijnde ook andere familieleden). Verwerende partij heeft haar ook niet geconfronteerd met deze vermeende tegenstrijdigheid en heeft op geen enkel ogenblik verduidelijking gevraagd over het feit dat verzoekende partij tijdens het eerste gehoor verklaard had dat ook haar verre ooms aanwezig waren op haar huwelijksceremonie. Dit is niet redelijk.*

*II.1.3 Vervolgens stelt verwerende partij het volgende:*

*[citaat bestreden beslissing]*

*Verwerende partij haalt een en ander door elkaar. De echtgenoot van verzoekende partij werkte niet in de Koranschool, wel haar vader. Haar echtgenoot werd tweemaal aangesproken door Al Shabab in de Moskee, nooit in de Koranschool! Haar vader daarentegen, werd voor het huwelijk benaderd door Al Shabab in de Koranschool.*

*II.1.4. Verwerende partij verwijt verzoekende partij vervolgens het volgende:*

*[citaat bestreden beslissing]*

*Verwerende partij is niet ernstig. Zij focust zich op dergelijke pietluttigheden om het asielrelaas van verzoekende partij in twijfel te trekken, zonder rekening te houden met haar profiel, met haar levensomstandigheden ten tijde van de gebeurtenissen en het feit dat data niet zo belangrijk zijn in Somalië. Of het nu de derde of de vierde maand was waarin verzoekende partij haar echtgenoot voor de laatste keer zag, is geen reden om te twijfelen aan het relaas van verzoekende partij!*

*Ook de vrees van verzoekende partij ten aanzien van Al Shabab meent verwerende partij te kunnen ondergraven door verzoekende partij enkele dataverschillen te verwijten, alsook kleine details die erg makkelijk verloren gaan bij vertalingen:*

*[citaat bestreden beslissing]*

*Verwerende partij dient een klein beetje redelijkheid aan de dag te leggen...Of het nu in de vierde of vijfde maand was dat Al Shabab de hand van verzoekende partij kwam vragen is geen aspect waarop verzoekende partij zich op focuste, gezien ook de relativiteit van tijd en data in haar cultuur. Het is niet ernstig om zich op dergelijke zaken te focussen en de rest van het asielrelaas volledig uit het oog te verliezen.*

*II.1.5 Verwerende partij haalt eveneens het volgende aan om de 'doorleefdheid' van het relaas in twijfel te trekken:*

*[citaat bestreden beslissing]*

*Verzoekende partij kent het nummer niet van haar echtgenoot niet en kan haar echtgenoot niet contacteren. Zij begrijpt echter niet hoe dat de doorleefdheid van haar relaas grondig zou aantasten. Verwerende partij focust het hele relaas van verzoekende partij uit het oog en focust zich op details en drogredenen om haar weigeringsbeslissing te motiveren.*

*Verwerende partij focust zich duidelijk op pietluttigheden en verliest de essentie van het asielrelaas volledig uit het oog.*

*II.1.5. Verzoekende partij heeft uitvoerig verteld over hetgeen haar is overkomen. p. 19-20 CGVS I*

*[citaat CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 19-20]*

*Verwerende partij legt het volledige asielrelaas van verzoekende partij naast zich neer en focust zich op kleinigheden en vermeende inconsistenties die er niet zijn.*

*Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.*

*Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.*

*Verzoekende partij begrijpt aldus absoluut niet dat de verwerende partij meent haar ganse vluchtverhaal in twijfel te kunnen trekken.*

*Dit is niet ernstig. Verzoekende partij verdient wel degelijk de vluchtelingenstatus.*

*In die zin werden de materiële motiveringsverplichting, evenals artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan ook manifest geschonden!*

## *II.2 Tweede middel*

*Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen<sup>3</sup>, B.S. 31 december 1980.*

*Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.*

*Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.*

*II.2.1. Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.*

*Allereerst dient te worden opgemerkt dat er niet wordt getwijfeld aan de herkomst van verzoekende partij uit het dorp Haramka, en het feit dat verzoekende partij niet terug kan keren naar daar wegens de onveilige situatie.*

*Verwerende partij meent echter dat verzoekende partij over een intern vluchtalternatief zou beschikken in Mogadishu, gezien zij voor haar vertrek uit Haramka naar Mogadishu is gereisd en haar tante, oom en oma er wonen.*

*In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, is het voor verzoekende partij niet mogelijk om zich in Mogadishu te vestigen. Zij heeft er nooit gewoond en kan er als jonge, ongeletterde vrouw niet alleen overleven. Dat zij er enkele familieleden heeft wonen, betekent niet dat zij kunnen instaan voor haar.*

*Daarnaast is de veiligheidssituatie in Mogadishu allerm minst veilig te noemen, zoals verwerende partij beweert.*

*Zij baseert zich hiervoor immers op een COI-focus dd. 6 september 2016 op basis waarvan dit zou moeten blijken.*

*Het is onbegrijpelijk hoe de verwerende partij na lezing van deze COI-Focus tot een dergelijke conclusie is kunnen komen!*

*Zo geeft het CEDOCA rapport op de p. 23-26 een overzicht van complexe aanslagen waarbij telkens burgers om het leven kwamen.*

*Ook andere gewelddadige incidenten worden weergegeven op de p. 29-31.*

*Zo stelt citeert de COI-Focus trouwens verschillende bronnen die bevestigen dat het geweld tegen burgers hoegenaamd niet verminderd is en dat Mogadishu het meeste aanvallen te verwerken krijgt.*

*Daar komt dan nog eens bij dat voorzichtigheid geboren is aangezien er geen betrouwbare statistieken bestaan over het aantal burgerdoden.*

*COI Focus p. 32: [citaat]*

*COI Focus p. 33: [citaat]*

*EN [citaat]*

*Bovendien lijkt het aantal veiligheidsincidenten in Mogadishu gedurende de maanden (mei-augustus), voorafgaand aan de bestreden beslissing, te zijn verdubbeld.*

*Cf. COI Focus p. 22: [citaat]*

*De COI-Focus stelt verder (p. 33): [citaat]*

*Hoe de verwerende partij dit kan gelezen hebben en toch concluderen dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming, is dan ook een raadsel...*

*II.2.2. Ook één van de afsluitende paragrafen van de COI Focus laat weinig aan de verbeelding over (p. 57): [citaat]*

*II.2.3. Ook in de internationale pers vallen heel wat artikels terug te vinden over recente aanslagen, waarbij gewone burgers omkwamen (en die dus geen uitstaans hebben met de overheid) Hierna volgt een greep uit de veelheid aan verschenen artikels van aanslagen van na 6 september 2016 en waarover verwerende partij in alle talen zwijgt in haar beslissing:*

- 11 december 2016: een aanval nabij de haven van Mogadishu, waarbij minstens 30 doden vielen. De meeste slachtoffers waren werklieden en havenarbeider. Bijna 50 anderen, vooral burgers, raakten gewond (stuk 3);*
- 2 januari 2017: een aanval op een hotel met minstens 12 doden tot gevolg, waarvan de meeste gewone burgers (stuk 4);*
- 2 januari 2017: een bomexplosie nabij het hoofdkwartier van de Afrikaanse Unie, met drie doden tot gevolg (stuk 5);*
- 25 januari 2017: een dubbele bomaanslag nabij een hotel, minstens 28 doden tot gevolg. 43 andere raakten gewond (stukken 6 en 7).*
- 19 februari 2017: bomauto richt ravage aan in Mogadishu, minstens 35 doden, waaronder kinderen en minstens 10 vrouwen (stuk 8)*
- 20 februari 2017: aanval op een drukke markt in Mogadishu: minstens 39 doden en 50 gewonden (stuk 9)*
- 25 januari 2017: minstens 28 doden bij een bomaanslag in een hotel in Mogadishu doden bij aanslag met bomauto's in Mogadishu (stuk 10)*

*II.2.4 De bronnen en informatie die verwerende partij aanhaalt om verzoekende partij de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren is achterhaald en beantwoordt niet aan de huidige (on)veiligheidssituatie in Mogadishu.*

*Uit verschillende objectieve COI-rapporten blijkt dat burgers in Mogadishu nog steeds regelmatig het doelwit zijn van aanslagen door Al Shabaab. De Somalische autoriteit heeft geen effectieve controle over Mogadishu en is niet in staat haar burgers te beschermen tegen het geweld, zoals ook reeds bleek uit het UNHCR-rapport dd. 16 mei 2016: (stuk 11)*

*"3. The general security situation in Mogadishu and the regions of southern and central Somalia remains volatile."<sup>4</sup>*

*"Al-Shabaab has reportedly enhanced its ability to engage in asymmetric warfare with "increasing efficiency and lethality",<sup>26</sup> which disproportionately affects the civilian population.<sup>27</sup> During 2014 and 2015, there were several large-scale attacks in Mogadishu targeting civilians and civilian infrastructure, including hotels, government buildings (including Villa Somalia which houses the Office of the President), as well as a Mogadishu hospital and Mogadishu International Airport.<sup>28</sup>"<sup>5</sup>*

*"Al-Shabaab carried out targeted attacks on civilians and civilian infrastructure, in the capital, Mogadishu, and other towns under government or allied authority, and increased high-profile attacks on AMISOM facilities. [...] Al-Shabaab regularly targets civilians and civilian structures, particularly in Mogadishu, resulting in numerous casualties."<sup>6</sup>*

*"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of Al-Shabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities.<sup>38</sup> Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks.<sup>39</sup> Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS.<sup>40</sup> In parallel, rivalry among different clan-based actors competing for power reportedly continues to provoke instances of heavy fighting, while the city*

administrations are reported to remain dysfunctional.<sup>41</sup> Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians.<sup>42</sup>"<sup>7</sup>

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, clerics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu, Baidoa, the capital of the Bay region, and Beletweyn, the capital of Hiraaan."<sup>8</sup>

"10. The security situation worsened during the first half of the reporting period, as Al-Shabab stepped up asymmetric and conventional attacks. At the same time, the Somali security forces, the African Union Mission in Somalia (AMISOM) and other partners also inflicted heavy losses on the group, especially in March and April.

11. Mogadishu witnessed an increase in assassinations, especially in April, with Somali government personnel targeted the most. There were three complex attacks during the reporting period. Attacks at the Lido beach in Mogadishu on 21 January and on the Somali Youth League hotel and peace garden on 26 February killed more than 45 people, including a United Nations national staff member, and injured 80 others. Al-Shabab claimed responsibility for the incidents, as well as for a coordinated twin bombing in Baidoa, Bay region, on 28 February, which killed 30 people and injured 60. In another worrisome development, a pro -Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) website reported on 25 April that ISIL fighters in Somalia had carried out their first attack in Somalia, hitting an AMISOM convoy with an improvised explosive device on the outskirts of Mogadishu. AMISOM acknowledged the explosion, but denied that the convoy had been hit."<sup>9</sup>

In het rapport dd. 16 mei 2016 stelt UNHCR dat een gedwongen terugkeer naar Mogadishu in de huidige situatie niet aangewezen is en de mensen in een kwetsbare positie stelt en het non – refolement beginsel schendt:

"20. Under the present circumstances, UNHCR continues to urge States to refrain from forcibly returning any persons to areas of southern and central Somalia that are affected by military action and/or ensuing displacement, remain fragile and insecure after recent military action, or remain under full or partial control of non-State armed groups. General non-refoulement obligations under international human rights law may be engaged in the context of forcible return of Somalis to southern and central Somalia." Verwerende partij rept met geen woord over deze argumenten van UNHCR in de bestreden beslissing. Dit is niet ernstig.

Ook de humanitaire situatie is er desastreus. Zelfs de elementaire rechten, zoals toegang tot eten en drinken, kunnen er niet gewaarborgd worden:

"If a person returned to an area where he does not have strong [clan] connections, protection would tend to be weaker than if he/she could rely on clan and community support and solidarity. People without clan affiliations in areas of return have a higher risk of experiencing protection problems. [...] For 22

Somalis in Mogadishu, it is very difficult to survive without a support network, and newcomers to the city, particularly when they do not belong to the clans or nuclear families established in the district in question, or when they originate from an area formerly or presently controlled by an insurgent group, face a precarious existence in the capital. Often they are forced to settle in IDP settlements. [...] [P]ersons leaving Al-Shabab areas and attempting to relocate to cities or towns with AMISOM/SNAF presence will be forced to settle in IDP settlements unless they have nuclear or extended family with the necessary resources to support them."

"Furthermore, due to a breakdown in Somalia's traditional social fabric caused by 20 years of conflict and massive displacement flows, the traditional extended family and community structures of Somali society no longer constitute as strong a protection and coping mechanism as they did in the past, particularly in locations such as Mogadishu. Clan protection and conflict resolution used to be bolstered and supported by customary law (xeer). However, there have been many pressures on the clan structure and clan elders' traditional authority has reportedly been eroded and in some places even collapsed.<sup>68</sup> It has also reportedly proven difficult to apply xeer in a modern urban environment such as Mogadishu in the context of armed conflict.<sup>69</sup> In Mogadishu in particular, the nuclear family has reportedly become the main protection mechanism.<sup>70</sup>"

"2. Access to basic necessities such as water and sanitation, as well as health care and education are absent in many parts of Somalia; where such services exist, their capacity is often limited.<sup>6</sup> Warnings have been sounded that increased pressure on fragile services as a result of increased population numbers due to return movements from neighbouring countries could lead to tensions with local communities and IDPs living in the affected areas.<sup>7</sup> Similarly, increased competition over land and property could trigger further conflicts and insecurity.<sup>8</sup>"

"Returnees from Kenya who were interviewed by Justice Forum and the International Commission of Jurists reported that they were living as IDPs after their return to Mogadishu in 2014. They reported experiencing difficult living conditions, with insufficient access to food and water, overcrowding, no access to education for their children, as well as concerns relating to insecurity. Some also reported

*living in fear of being profiled as a member of Al Shabaab by government forces.” Justice Forum and International Commission of Jurists, Dignity Denied: Somali Refugees Expelled from Kenya in 2014, 4 September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565da2fba.html>, pp. 15, 22, 25, 28, 33, 40.*

*“Living conditions in IDP settlements are reported to be deplorable<sup>55</sup> and durable solutions are unattainable for most IDPs under current circumstances.<sup>56</sup> IDPs are also reported to face serious food insecurity, with many being above the emergency threshold for malnutrition; the situation is reportedly exacerbated by an ongoing drought.<sup>57</sup>”*

*II.2.5 Wat verwerende partij bovendien volledig uit het oog lijkt te verliezen, is het onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen. Hierbij mag het belang van de clans en de bescherming die ze bieden niet uit het oog verloren worden. Ook het feit dat de verzoekende partij na bijna een jaar in België reeds behoorlijk verwesterd is, wordt nergens mee opgenomen in de beoordeling van de verwerende partij. Nochtans wordt ook dit door het CEDOCA rapport (p. 42-43) aangehaald als een bijkomend risico om het slachtoffer te worden van Al Shabaab.*

*II.2.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikel 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.”*

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep worden volgende documenten gevoegd bij het verzoekschrift:

- artikel “Zeker 30 doden bij zelfmoordaanslag in Somalië” van belga van 11 december 2016 (stuk 3)
- artikel “Dubbele aanslag in Somalië: minstens twaalf doden” van belga van 2 januari 2017 (stuk 4)
- artikel “Minstens 3 doden bij aanslag in Mogadishu” van belga van 2 januari 2017 (stuk 5)
- artikel “Zeker 28 doden bij dubbele bomaanslag Mogadishu, verzamelde pers filmt tweede explosie” van belga van 25 januari 2017 (stuk 6)
- artikel “Somalia: Al-Shabaab attack at Mogadishu toel ‘kills 28’” van Al Jazeera van januari 2017 (stuk 7)
- artikel “Bomauto richt ravage aan in Mogadishu” van AFP van februari 2017 (stuk 8)
- artikel “Dozens killed in Mogadishu market blast” van Al Jazeera van 20 februari 2017 (stuk 9)
- artikel “Bomb and gun attack on Mogadishu hotel kills dozens” van 25 januari 2017 (stuk 10)
- UNHCR’s “Position on returns to Southern and Central Somalia (update I)” van mei 2016 (stuk 11).

2.1.3. Ter zitting legt verzoekster met een aanvullende nota een attest van een psycholoog van 15 juni 2017 neer.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen. Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. Hij dient door een coherent relaas en kennis van voor het relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren van de bevindingen van de Commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. De Raad stelt vast dat de geloofwaardigheid van verzoeksters

asielrelaas ernstig wordt ondergraven door talloze tegenstrijdigheden. Waar verzoekster opmerkt dat de Commissaris-generaal zich focust op *“pietluttigheden”*, dient opgemerkt te worden dat vastgestelde tegenstrijdigheden geen betrekking hebben op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding gegeven hebben tot het vertrek uit het land van herkomst. Van verzoekster mag worden verwacht dat zij tijdens de asielprocedure eenduidige verklaringen aflegt over de feiten die de essentie uitmaken van haar asielrelaas en de aanleiding waren tot haar vertrek uit haar land van herkomst.

Verzoekster kan niet worden bijgetreden dat de door de Commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheid omtrent de aanwezige familie op haar huwelijk berust op een misverstand en een *“andere interpretatie van dichte familie”*. Verzoekster verklaarde tijdens het eerste CGVS-interview immers dat haar ooms, die verre ooms zijn, aanwezig waren op haar huwelijk (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 9). Toen verzoekster tijdens het tweede CGVS-interview werd gevraagd wie aanwezig was op haar huwelijk, antwoordde zij dat *“het hele gezin, vader, moeder”* aanwezig was. Toen verzoekster vervolgens werd gevraagd of er *“van [haar] familie, niemand anders, geen ooms ofzo?”* aanwezig waren op haar huwelijk, verklaarde zij *“neen, want de rest van onze familie zijn vaak woonachtig op het platteland”* (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 3-4). Gelet op bovenstaande verklaringen is de Raad van oordeel dat verzoekster niet ernstig kan voorhouden dat zij geen tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot de aanwezigheid van haar ooms op haar huwelijk. Verzoekster wijst er in haar verzoekschrift op dat de Commissaris-generaal deze tegenstrijdigheid tijdens het gehoor niet aan verzoekster heeft voorgelegd. Dit betekent echter niet dat de Commissaris-generaal zijn beslissing niet op deze tegenstrijdigheid kan baseren.

Verzoekster kan evenmin gevolgd worden waar zij in haar verzoekschrift voorhoudt dat niet haar echtgenoot, maar enkel haar vader in de Koranschool door Al Shabaab werd benaderd. Verzoekster volhardt in wezen in haar verklaringen, maar gaat hierbij voorbij aan het feit dat zij, toen haar tijdens het eerste CGVS-interview werd gevraagd hoe vaak Al Shabaab haar echtgenoot had gesproken, verklaarde dat *“ze hebben verschillende keren met hem gepraat. Een keer kwamen ze thuis, een keer in de moskee en een keer in de Koranschool”* (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 21). Deze verklaring is tegenstrijdig met verzoeksters latere verklaringen dat haar echtgenoot enkel twee keer werd benaderd door Al Shabaab in de moskee (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 16).

Waar verzoekster aanvoert dat de Commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met *“de relativiteit van tijd en data in haar cultuur”*, merkt de Raad op dat dit verweer niet dienstig kan worden aanvaard. Dienaangaande merkt de Raad op dat verzoekster doorheen haar asielrelaas blijk gaf kennis te hebben van verschillende data wanneer haar hiernaar gevraagd werd, en dat zij spontaan tijdsaanduidingen gebruikte om aan te duiden wanneer bepaalde gebeurtenissen plaatsvonden (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5, p. 19-20). Aldus kan dergelijk verweer geen afdoende verschoningsgrond bieden voor de tegenstrijdige verklaringen die verzoekster aflegde omtrent belangrijke data in haar asielrelaas.

Verzoekster weerlegt bovendien geenszins de motivering van de bestreden beslissing door aan te voeren dat zij niet begrijpt waarom het feit dat ze geen telefoonnummer kent van haar echtgenoot de doorleefdheid van haar asielrelaas aantast.

De weerhouden motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt aldus overgenomen door de Raad:

*“Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door de tegenstrijdigheden die vastgesteld werden tussen uw verklaringen. Vooreerst wordt opgemerkt dat u uw huwelijk, alvast zoals u het voorstelt tijdens uw asielaanvraag, en de problemen van uw echtgenoot met Al Shabaab niet aannemelijk gemaakt heeft.*

*U verklaart aanvankelijk gehuwd te zijn in 2015, maar u kan zich de maand niet meer herinneren (gehoorverslag CGVS 1, p. 17). Later tijdens het gehoor u geconfronteerd met het gegeven dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) wel de maand wist waarin u gehuwd was (gehoorverslag CGVS 1, p. 21), verklaart u te denken dat u toen gezegd heeft dat u in de 9e maand gehuwd bent. Gevraagd hoe het huwelijk officieel gemaakt werd, verklaart u dat alleen dichte familie ingelicht werd, maar anderen niet (gehoorverslag CGVS, p. 17), toch verklaart u even later dat uw verre ooms ook aanwezig waren. Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS u nogmaals gevraagd wie bij uw huwelijk aanwezig was, verklaart u dat enkel uw vader en moeder aanwezig waren. Gevraagd of er van uw eigen familie anderen aanwezig waren, bv. ooms (gehoorverslag CGVS 2, p. 4) verklaart u echter*

*dat er van de rest van de familie niemand aanwezig was. U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over uw huwelijk, waardoor u uw huwelijk niet aannemelijk maakt.*

*U verklaart dat uw echtgenoot verschillende keren door Al Shabaab aangesproken werd (gehoorverslag CGVS 1, p. 21), waarbij u verklaart dat ze een keer thuis kwamen, een keer in de moskee en een keer in de Koranschool. Tijdens het tweede gehoor gevraagd of uw echtgenoot enkel in de moskee aangesproken werd door Al Shabaab, verklaart u dat ze hem twee keer in de moskee aangesproken hebben (gehoorverslag CGVS 2, p. 16). U legt tegenstrijdige verklaringen af over het aantal keren en de plaatsen dat Al Shabaab uw echtgenoot aansprak.*

*Gevraagd wanneer u uw echtgenoot de laatste keer gezien heeft, verklaart u aanvankelijk dat u hem de laatste keer zag toen hij het dorp verliet in de 4e maand (gehoorverslag CGVS 1, p. 18). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat u uw echtgenoot de laatste keer gezien heeft in de 3e maand (gehoorverslag CGVS 2, p. 4-5 + p. 15). Daarenboven verklaarde u voor de DVZ reeds op 8 augustus 2016 dat uw echtgenoot ongeveer een jaar spoorloos was (verklaring DVZ, 15a). U legt tegenstrijdige verklaringen af over het vertrek van uw echtgenoot uit Haramka.*

*Gevraagd of u niet met uw echtgenoot mee kon gaan, verklaart u dat dat niet mogelijk was in uw situatie (gehoorverslag CGVS 2, p. 17), u hielp immers uw moeder en kon haar niet verlaten en u ging naar de Koranschool. Gevraagd of het niet belangrijker was dat u met uw echtgenoot meeging als u weet dat u dan veilig zal zijn, verklaart u dat het ook voor uw echtgenoot niet mogelijk was omdat hij geen financiële middelen had. Tijdens het eerste gehoor reeds gevraagd of u niet met uw echtgenoot kon meegaan, verklaart u bij uw vader en moeder gebleven te zijn omdat u bang was dat zij aangevallen konden worden (gehoorverslag CGVS 1, p. 22), waarbij men zich ook de vraag kan stellen hoe u dan vermoedde dat uw aanwezigheid hier verandering in kon brengen. Dit is ook nog opmerkelijk aangezien u even later Haramka toch nog zelf verlaten heeft. U legt inconsistente verklaringen af over de reden waarom u niet samen met uw echtgenoot Haramka kon verlaten.*

*Daarenboven verklaart u geprobeerd te hebben om uw echtgenoot terug te vinden, maar dat u niet weet hoe dat te doen omdat u zijn telefoonnummer niet heeft (gehoorverslag CGVS 1, p. 18). Het is merkwaardig dat u het telefoonnummer van uw echtgenoot niet heeft, te meer daar u verklaart wel een telefoon gehad te hebben in Haramka (gehoorverslag CGVS 1, p. 29). Het is opmerkelijk dat u, die het voorstelt alsof u niet veel uit uw dorp kwam, zelfs het telefoonnummer van uw beweerde echtgenoot niet heeft, zeker gezien u toch verklaart dat hij Haramka meerdere malen verlaten heeft (gehoorverslag CGVS 1, p. 20), op welk moment u hem toch had kunnen inlichten over het feit dat Al Shabaab uw vader reeds aansprak in de Koranschool over de activiteiten van uw echtgenoot (gehoorverslag CGVS 2, p. 16), een gebeurtenis die u tijdens het eerste gehoor nergens vermeldt. Daarenboven kan verwacht worden dat u eveneens de ouders van uw echtgenoot – die familie van u is (gehoorverslag CGVS 2, p. 4) – raad kan vragen. Dat u geen idee heeft hoe u uw echtgenoot zou kunnen contacteren, tast de doorleefdheid van uw verhaal grondig aan.*

*Gezien het geheel aan bovenstaande verklaringen, kan geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen met betrekking tot de problemen die u heeft omdat uw echtgenoot problemen zou gehad hebben met Al Shabaab.*

*U heeft eveneens niet aannemelijk kunnen maken dat u zelf een gegronde vrees heeft t.o.v. Al Shabaab omdat u gedwongen werd tot een huwelijk.*

*U verklaart tijdens het eerste gehoor voor het CGVS dat Al Shabaab uw hand gevraagd heeft in de 5e maand 2016 (gehoorverslag CGVS 1, p. 22), op welk moment uw vader aan Al Shabaab te kennen geeft dat u reeds gehuwd bent. Tijdens het tweede gehoor verklaart u dat Al Shabaab al in de 4e maand 2016 uw hand kwam vragen en vernam dat u al gehuwd bent (gehoorverslag CGVS 2, p. 18). U legt tegenstrijdige verklaringen af over wanneer Al Shabaab uw hand kwam vragen aan uw vader.*

*Er dient opgemerkt te worden dat u enkel weet heeft over twee bezoeken van Al Shabaab aan uw vader (gehoorverslag CGVS 2, p. 18), beide malen m.b.t. uw uithuwelijking aan iemand van Al Shabaab. Tijdens het eerste gehoor verklaarde u ook dat Al Shabaab tweemaal naar uw vader kwam, maar verklaarde u echter dat Al Shabaab gedurende hun tweede bezoek een bijdrage vroeg aan uw vader (gehoorverslag CGVS 1, p. 23), wat u zelf slechts één maal wist gebeuren. Het komt bevreemdend over dat uw vader slechts één maal gevraagd werd een bijdrage te leveren aan Al Shabaab en dat u dit tijdens het tweede gehoor zelfs niet meer vermeldt. Bovendien is het niet aannemelijk dat u de ene keer*

*aanhaalt dat Al Shabaab tweemaal bij uw vader langskwam om uw hand te vragen en de andere keer slechts weet heeft van één keer.*

*U verklaart dat u tijdens uw verblijf in Mogadishu door Al Shabaab telefonisch met de dood bedreigd werd (gehoorverslag CGVS 1, p. 20). Tijdens het eerste gehoor verklaart u voor het CGVS dat u in Haramka en Mogadishu telkens hetzelfde telefoonnummer gebruikte (gehoorverslag CGVS 1, p. 29). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS verklaart u echter twee verschillende nummers gebruikt te hebben (gehoorverslag CGVS 2, p. 21). U legt tegenstrijdige verklaringen af over het telefoonnummer waarop Al Shabaab u contacteerde tijdens uw verblijf in Mogadishu.*

*Voor het CGVS verklaart u immers dat u Mogadishu verlaten heeft op 22 juli 2016 (gehoorverslag CGVS 1, p. 30), terwijl u voor de DVZ eerder verklaarde Somalië verlaten te hebben op 22 juni 2016 (verklaring DVZ, p. 10). U verklaart eveneens voor het CGVS dat uw tante 9.000 dollar betaalde voor uw reis naar België (gehoorverslag CGVS 1, p. 30). Voor de DVZ verklaarde u echter dat zij 8.000 dollar betaalde (verklaring DVZ, 30). U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw vertrek uit Mogadishu.*

*Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen m.b.t. uw problemen met Al Shabaab niet geloofwaardig zijn. Aangezien dit voor u de aanleiding was voor het verlaten van uw land, kan dan ook geen geloof meer worden gehecht aan uw verklaringen betreffende uw beweerde vervolging in Somalië.*

*U legt bovendien geen documenten neer ter staving van uw identiteit, reisweg of asielrelaas."*

Ter terechtzitting legt verzoekster een psychologisch attest neer waarin gesteld wordt dat de CGVS-interviews te snel zouden hebben plaatsgevonden, gelet op verzoeksters mentale gezondheidstoestand. Het psychologisch attest vermeldt dat verzoekster lijdt aan een verlies aan eetlust, slaapproblemen en angstaanvallen. De Raad merkt echter op dat het neergelegde psychologisch attest niet verduidelijkt op welke manier verzoeksters mentale toestand haar vermogen om coherente verklaringen af te leggen heeft aangetast, zodat hieruit niet kan worden afgeleid dat verzoeksters cognitief geheugen dermate is aangetast dat zij niet in staat was om een coherent en consistent asielrelaas naar voor te brengen. Het attest vermeldt weliswaar dat verzoekster het moeilijk heeft om over haar problemen te praten, doch uit de gehoorverslagen blijkt dat verzoekster tijdens beide CGVS-interviews uitgebreide verklaringen aflegde over haar voorgehouden problemen in het land van herkomst (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10; CGVS-gehoorverslag 2, stuk 5). Bovendien stelt de Raad vast dat verzoekster geen melding maakte van eventuele problemen omtrent haar mentale gezondheidstoestand en dat dit evenmin blijkt uit het verloop van de interviews. Verzoekster toont door het louter neerleggen van dit medisch attest dan ook allerminst aan dat zij tijdens de gehoren moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden. Verder merkt de Raad nog op dat dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoekster haar psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Het door verzoekster neergelegde medische attest kan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas aldus niet herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Na analyse van de voorliggende relevante elementen, bevestigt de Raad dat in het voorliggende geval een toepassing dient te worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de vreemdelingenwet, bij de beoordeling van het bestaan van de zwaarwegende gronden dat verzoekster het risico loopt op ernstige schade, omwille van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoekster aanvoert dat het niet mogelijk is om zich in Mogadishu te vestigen omdat zij een jonge ongeletterde vrouw is, stelt de Raad vast dat zij voorbijgaat aan de motivering van de bestreden beslissing dat: *“Er dient in deze ook te worden opgemerkt dat geen geloof gehecht kan worden aan het profiel dat u van zichzelf schetst, met name van ongeletterde, alleenstaande vrouw die amper haar huis in Somalië verliet. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u volop gebruik maakt van de windrichtingen om dorpen in uw omgeving te plaatsen (gehoorverslag CGVS 1, p. 5), wat toch een abstract denkvermogen veronderstelt. U verklaart eveneens dat de oceaan in het oosten van uw dorp is, dat u er nooit geweest bent, maar dat op school geleerd heeft (gehoorverslag CGVS 1, p. 5). Gevraagd om uw dorp te beschrijven, verwijst u nogmaals naar de windrichtingen om de verschillende buurten aan te duiden (gehoorverslag CGVS 1, p. 7). Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat u steden rondom uw dorp eveneens slechts aan de hand van de windrichtingen kan situeren (gehoorverslag CGVS 2, p. 8). Daarenboven is het opmerkelijk dat een ongeletterde vrouw steden in de zeer wijde omgeving van haar dorp kan situeren, plaatsen die zij volgens haar eigen verklaringen zelf nooit bezocht heeft. Eveneens opmerkelijk is dat u verklaart pas in 2015 naar school te gaan (gehoorverslag (...)), maar dat uw scholing blijkbaar belangrijker is dan samen met uw echtgenoot het dorp te verlaten (gehoorverslag CGVS 2, 17).”* De motieven van de bestreden beslissing zijn pertinent en correct en vinden steun in het administratief dossier.

De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat verzoekster in staat is om de reis naar Mogadishu te maken en er zich te vestigen. Uit de COI Focus *“Somalië. De veiligheidssituatie in Mogadishu.”* van Cedoca van 6 september 2016 blijkt Mogadishu ook bereikbaar via een internationale luchthaven. In de bestreden beslissing wordt ook omstandig ingegaan waarom het redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoekster er zich vestigt, gelet op de aanwezigheid van een familiaal netwerk, die bovendien over voldoende financiële middelen beschikt opdat verzoekster zich in Mogadishu zou kunnen vestigen (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 11; DVZ-verklaring, stuk 18, p. 9). Waar verzoekster aanvoert dat dit niet betekent dat haar familieleden voor haar willen instaan, stelt de Raad vast dat verzoekster verklaarde dat haar tante haar reis naar België bekostigde (DVZ-verklaring, stuk 18, p. 9) en dat zij haar had gezegd in Mogadishu te blijven (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 10, p. 20), waaruit blijkt dat haar tante haar wou opvangen. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat verzoekster geen vrees voor vervolging heeft in Mogadishu, gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas, en dus evenmin aan verzoeksters verklaringen met betrekking tot de bedreigingen die zij en haar tante ontvingen in Mogadishu.

De Commissaris-generaal oordeelt omtrent de veiligheidssituatie in Mogadishu daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie er volatiel blijft en de situatie complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, §115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de door verzoekster en door de Commissaris-generaal toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al

Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

De Raad merkt op dat de Commissaris-generaal de COI Focus "*Somalië. Veiligheidssituatie in Mogadishu.*" van Cedoca van 6 september 2016 heeft toegevoegd, waarin dezelfde informatie als deze die werd opgenomen in de persberichten en het rapport dat verzoekster bijbrengt, genoegzaam bevestigd wordt.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier augustus tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. VAN CAMP